

जनकपुर

टुडेको सम्पर्क नं.
९८५४०२६०२५,
९८०१६२६०२६,
०४१-५९११०१
विज्ञापनको लागि मात्र
jtodayad@gmail.com

छिटो र सर्वाधिक बिक्री हुने

जनकपुर टुडे

Janakpur Today Daily

www.ejanakpurtoday.com

वर्ष २५

अंक २८०

२०८० साल फाल्गुन २४ गते बिहबार (7 March, Thursday, 2024)

पृष्ठ ८

मूल्य रु. ५१-

कांग्रेस

सरकारको दोस्रो वरियतामा धनुषाका महासेठ

छलफलमा

संघीय मन्त्रिमण्डल विस्तार, १९ जना मन्त्रीले लिए सपथ

टुडे समाचारवाता

काठमाण्डु । सत्ताबाट बाहिरिए पछि नेपाली कांग्रेसले सत्ता बाहिर रहेका दलहरूसित छलफल जारी राखेको छ ।

कांग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवाले बुधवार बिहान नेकपा एमका अध्यक्ष माधवकुमार नेपालसित उनको निवासमा पुगेर भेटेका थिए । देउवाले नेपाललाई सहकार्यका लागि आग्रह गरेको केही घण्टा भित्रै सरकारमा सहभागी हुने निर्णय नेकपा एमले गरेको थियो ।

त्यसपछि देउवाले जनमत पार्टीका अध्यक्ष सी के राउत, लोसपाका अध्यक्ष महेश ठाकुर, नागरिक उन्मुक्ति पार्टीका रेशम चौधरीसित छलफल गरेका थिए ।

सरकारमा सहभागी नभएको जसपा समेतलाई गठबन्धनमा सहभागी गराउन देउवाले प्रयास गरिरहेका छन् ।

राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा)सित पनि कांग्रेसका नेताहरूले छलफल गरिरहेका छन् । तर सरकार गठनका लागि गणितीय संख्या पुऱ्याउन कांग्रेसका लागि जटिल नै देखिएको छ ।

टुडे समाचारवाता

काठमाण्डु । प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड'ले पुनर्गठन गरेको मन्त्रिमण्डलको दोस्रो वरियताको उपप्रधान तथा भौतिक पूर्वाधार मन्त्रीको रूपमा नेकपा एमालेका सचिव रघुवीर महासेठले सपथ लिएका छन् ।

शितल निवासमा आयोजित सपथ ग्रहण समारोहमा १४ जना मन्त्रीले बुधवार सपथ लिएका छन् । तीन जना मन्त्रीले यस अघि नै सपथग्रहण गरेका थिए । सरकारमा उपप्रधानमन्त्री रहेका तीनै जना यस अघि पनि उपप्रधानमन्त्री रहिसकेका छन् । उनीहरूको सरकारमा प्रधानमन्त्री पछिको वरियतामा नेकपा एमालेको तर्फबाट महासेठ उपप्रधानमन्त्री बनेका छन् ।

माओवादीबाट उपप्रधान तथा परराष्ट्र मन्त्री बनेका नारायणकाजी श्रेष्ठ तेस्रो वरियतामा र राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी(रास्वपा)का अध्यक्ष उपप्रधान तथा गृह मन्त्री रवि लामिछाने चौथो वरियतामा परेका छन् ।

उपप्रधानमन्त्री महासेठले सरकारमा एमालेको नेतृत्व गर्नेछन् । एमालेबाट उनको नेतृत्वमा ८ जना सरकारमा छन् । सबै भन्दा बढी मन्त्रालय एमालेको भागमा नै परेको छ ।

महासेठ दोस्रो पटक उपप्रधानमन्त्री बनेका छन् । उनी एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओली प्रधानमन्त्री रहेको

बेला उपप्रधान तथा परराष्ट्र मन्त्री बनेका थिए । भौतिक पूर्वाधार मन्त्री रहिसकेका महासेठको अनुभवले यस पटक काम गर्न सहज हुने नेताहरूले बताएका छन् ।

प्रधानमन्त्री प्रचण्ड अध्यक्ष रहेको माओवादी केन्द्रबाट ५ जना मन्त्री बनेका छन् । रास्वपाको भागमा ४ वटा मन्त्रालय परेको छ । सरकारमा पार्टीको नेतृत्व अध्यक्ष लामिछानेले गरिरहेका छन् ।

सरकारमा सहभागी भएका नेकपा एमले २ वटा मन्त्रालय पाएको छ । नेकपा एमले सरकारमा जाने निर्णय बुधवार सबैरे पनि मन्त्री छान्न ढिला गरेकाले

लागि नाम पठाउने विषयमा सहमत जुट्न नसकेकाले दोस्रो पटकको विस्तारमा समेत परेको छैन ।

जसपा सहभागी नभएपनि सरकारमा मधेश प्रदेशबाट उपप्रधान तथा भौतिक पूर्वाधार मन्त्री महासेठ र कृषि तथा पशुपंक्षी मन्त्री ज्वाला साह बनेका छन् । दुबै जना एमालेका नेता छन् ।साह बारा जिल्लाबाट निर्वाचित सांसद हुन् ।

प्रधानमन्त्री प्रचण्डसित वन तथा वातावरण र स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालय बाँकी रहेको छ । यस अघिको गठबन्धन सरकारमा जसपाले शिक्षा र वन मन्त्रालय पाएको थियो । जसपा सरकारमा गए वन तथा वातावरण र स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालय पाउने छ ।

लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी (लोसपा), जनमत पार्टी र नागरिक उन्मुक्ति पार्टीको सरकारमा सहभागिताको मार्ग बन्द भए जस्तो छ । कांग्रेस सहितको गठबन्धन सरकारमा लोसपाले एउटा, जनमतले एउटा र नागरिक उन्मुक्ति पार्टीले एउटा मन्त्रालय पाएको थियो ।

जसपा सरकारमा सहभागी नभए पनि समर्थन दिएको र नेकपा एम पनि सरकारमा सहभागी भएकाले प्रधानमन्त्री प्रचण्डलाई बहुमतको समस्या हुने देखिदैन । तर जसपाले साथ छोडे सरकारलाई संसदमा विश्वासको मत लिन समस्या हुन सक्नेछ ।

नाम	पद	मन्त्रालय
पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड'	प्रधानमन्त्री	वन तथा वातावरण, स्वास्थ्य तथा जनसंख्या
रघुवीर महासेठ	उपप्रधानमन्त्री	भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात
नारायणकाजी श्रेष्ठ	उपप्रधानमन्त्री	परराष्ट्र
रवि लामिछाने	उपप्रधानमन्त्री	गृह
वर्षमान पुन	मन्त्री	अर्थ
शक्तिबहादुर बस्नेत	मन्त्री	उर्जा, जलश्रोत तथा सिँचाई
भानुभक्त जोशी	मन्त्री	संघीय मामिला तथा समाज प्रशासन
हितबहादुर तमांग	मन्त्री	संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन
रेखा शर्मा	मन्त्री	सञ्चार तथा सूचना प्रविधि
पदम गिरी	मन्त्री	कानून, न्याय तथा संसदीय मामिला
ज्वाला कुमारी साह	मन्त्री	कृषि तथा पशुपंक्षी विकास
बलराम अधिकारी	मन्त्री	भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण
दामोदर भण्डारी	मन्त्री	उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति
भावती चौधरी	मन्त्री	महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक
राजेन्द्र कुमार राई	मन्त्री	खानेपानी
हरिप्रसाद उप्रेती	मन्त्री	रक्षा
धनबहादुर बुढा	मन्त्री	सहरी विकास
डोलप्रसाद अर्याल	मन्त्री	श्रम, रोजगार तथा समाजिक सुरक्षा
सुमना श्रेष्ठ	मन्त्री	शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि
विराजभक्त श्रेष्ठ	मन्त्री	युवा तथा खेलकुद

मधेश प्रदेशको राजधानी सांस्कृतिक नगरी
जनकपुरधाम स्थित होटल

ANJANI SUITE

विशेषताहरू

- लक्जरीयर्स रुमहरू
- ठूलो पार्किङ
- जनकपुरधामको रमणीय दृश्य देखिने रुफटप रेष्टुरेन्ट
- EV चार्जिङ स्टेशनको व्यवस्था
- मल्टीक्यूजन रेष्टुरेन्ट, पार्टी हल, कन्फरेन्स हल
- विमानस्थलबाट पिकअप एण्ड ड्रपको व्यवस्था

सम्पर्क

८८५४०३०५०२, ८८५४०२७५८९

हनुमान मार्ग, कपालमोचनी सर, जनकपुरधाम-८, धनुषा

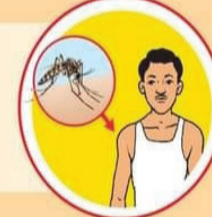

डेङ्गी भाइरसको संक्रमणबाट
बच्ने उपायहरू

सुरक्षित रहौं
रोकथाम गरौं
नियन्त्रण गरौं

डेङ्गी रोग डेङ्गी भाइरसबाट संक्रमित एडिज जातको लामखुटेको टोकाईबाट मात्र सर्दछ ।

थोरै मात्र पानी जम्मा भएको भौडामा पनि यो लामखुटेले फुल पादछ र यसको वृद्धि विकास हुन्छ ।

डेङ्गीका मुख्य लक्षणहरू

उच्च ज्वरो आउनु

जोर्नी र मांशपेशीहरू बेस्सरी दुख्नु

आँखाको रोडी दुख्नु

बेस्सरी टाउको दुख्नु

शरीरमा राता बिमिराहरू आउनु

वाकवाकी लाग्नु वा वान्ता हुनु

डेङ्गीका लक्षणहरू देखिएमा के गर्ने ?

स्वास्थ्य संस्थामा गई चिकित्सक वा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह लिने ।

घरमै बसेर उपचार गर्ने सल्लाह दिएमा ज्वरो घटाउनका लागि र जीउ दुखेको कम गर्नको लागि प्यारासिटामोल बाहेक बुफिन र एस्पिन जस्ता अन्य औषधीको सेवन नगर्ने ।

अस्पताल भर्ना हुन सल्लाह दिएमा तुरुन्त भर्ना हुने ।

(*चिकित्सकको सल्लाह नलिईकन कुनै पनि औषधी सेवन नगर्ने)

लामखुटेले फुल पार्न सक्ने संभावित घर भित्र र वरपरका पानी जमेको ठाँउहरू र पानी राख्ने भाडाहरू खोजी खोजी सफा गरौं र लामखुटेको फुल नष्ट गरौं ।

गौशाला नगरपालिका
गौशाला, महोत्तरी, मधेश प्रदेश

कम समयमा प्रतिष्ठानले उदाहरणीय काम गरेको छ : रजिष्ट्रार यादव

विगत दुई वर्ष पूर्व मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानका रजिष्ट्रारमा डा. विनोदकुमार यादव नियुक्त भए। उनी रजिष्ट्रारमा नियुक्ति हुँदा देखिनै अञ्चल अस्पतालबाट स्तरोन्नति हुँदै प्रादेशिक हुँदै मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान गठन हुँदा अस्तव्यस्त रहेको अस्पताल अहिले सुधारोन्मुख अवस्थामा छ। अस्पताल भित्र प्रवेश गर्दैमा जथाभावी रुपमा रहेको सवारी साधनको पार्किङ्ग, अस्पतालमाथिको अविश्वसनीयता, प्रतिष्ठान भन्दा बढी निजी नर्सिङ्ग होम रुचाउने जस्ता चुनौतीको सामना गर्दै वर्तमान अवस्थामा ल्याएका छन्। अहिले प्रतिष्ठान दैनिक ६ सय देखि एक हजार विरामी दैनिक चेक जाँच गर्ने गर्छन् भने सामान्य समस्याका कारण लथालिङ्ग हुने गरेका कारण ती सामग्रीको व्यवस्थापन र सरसफाइ तथा कर्मचारीको समयमा आउने जाने लगायतका धेरै विषयहरूमा परिवर्तन आएको उनी दावी गर्छन्। यसै समसामयिक विषयमा केन्द्रित रही मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानका रजिष्ट्रार डा. विनोदकुमार यादव संग जनकपुर टुडेका लागि संजीवकुमार भाले गरेको कुराकानीको सम्पादित अंश :

प्र. मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानमा आएको दुई वर्ष भयो यस अवधिमा के-के गर्नुभयो ?

- दुई वर्ष हेर्दा खेरी धेरै कम समय लाग्छ तर, यो दुई वर्षमा हाम्रो अहिलेको जुन टिम छ टिम वर्कले गर्दा खेरी ५/१० वर्ष लामो समयमा हुने काम भएको छ। हाम्रो वार्षिक प्रतिवेदन हेरेर बुझ्न सकिन्छ। हामीले जुन वार्षिक प्रतिवेदन प्रकाशन गरेका छौं त्यसमा ६० वटा भन्दा बढी काम भएको सार्वजनिक गरेका छौं। सबै भन्दा पहिलो उदाहरणको रूपमा हेर्ने हो भने यो अस्पतालको यही संरचनालाई यहि मेनपावरलाई थोरै बहुत मोडिभेट गरेर, रिक्वेस्ट गरेर यतिका सुधार हामीहरूले गरेका छौं। पहिले यसै अस्पतालमा आउँदा खेरी मान्छेलाई गेट देखिनै नाक थुनेर आउनु पर्ने अवस्था थियो। चारै तिरका ड्रेनेज लिक्वेज थियो, ट्वाइलेटहरू सिस्टमेटिक थिएन त्यसलाई पहिलो प्राथमिकतामा राखेर त्यो पहिला ठिक गर्‍यो, त्यो ठिक गर्नलाई एहिका जुन सरसफाइकर्मी छ नि त्यसलाई मोडिभेट गर्‍यो एउटै कुरा हो उनीहरूलाई मायाले प्रेमले कुरा गरे, कुनै बेला हो काम गर्न आलटाल गरे हटाउन सकिन्छ भन्ने यस्तै उनीहरूलाई अरु ठाउँको उदाहरण देखाउँदै हामीहरूको तीन जनाकै टिम छन् नि दिन रात खट्दा छौं। तपाईं कुनै पनि स्वीपरलाई सोध्नुस फोहर भन्दा फोहर ठाउँमा उनीहरूको कान्धमा कान्ध मिलाएर काम गर्‍यो छौं। उनीहरूलाई फिल भएको ए उहाँ डाक्टर भएर पनि हामीहरू संग खट्ने गरेका छन्। उनीहरूको मानसिकता परिवर्तन भएको छ। त्यस पछि पार्किङ्गका व्यवस्था सुरुमा धेरै समस्या भयो। सबैलाई यहाँ हतारै हुन्थ्यो। जाहाँ पायो त्यहि पार्क गरिदियो। पार्किङ्ग व्यवस्थापनकालागि हामीले थोरै कडा हुनु पर्यो। धेरै जनालाई हामीले जुवाना पनि तिरायौं। कति जनाको सवारीसाधनलाई कता कता फाल्ने काम पनि भयो। तर त्यो सबै हेर्दा खेरी यहि ठाउँलाई सबै जनाको साथ पाए पछि सबै जनाले हेर्यो यो टिम काम गर्ने लायक छ, यसमा हामीले पनि साथ दिनु पर्यो त्यसैले पार्किङ्ग पनि व्यवस्थापन भएको छ। यसमा सबैको इफोर्ट लागेको छ। हामीहरूले गर्दा खेरी यहाँ के गर्‍यो हेर्नुस केही ठूलो काम गरिएको छैन खाली चिजलाई व्यवस्थापन गर्‍यो। यो ठाउँमा राख्न सक्ने सामान यो ठाउँमा राख्यौं, त्यो ठाउँमा राख्न सक्ने सामान त्यो ठाउँमा राख्यौं।

प्र. यो भन्दाका पहिलेका प्रशासकहरूले यति सम्म किन गर्न सकेन ?

- यो भन्दाका पहिलेकाहरूमाथि हामीले कमेन्ट गर्न त भएन। सबैको आ-आफ्नो प्रायोडिट हुन्छ। हाम्रो प्रायोडिटमा के पर्यो भने हाम्रो यो प्रदेशको प्रतिष्ठान खोल्दा खेरी तीन वटा सर्भिस लेखिएको छ हेर्नुस। स्वास्थ्य सेवा, स्वास्थ्य शिक्षा र अनुसन्धान। हामीले स्वास्थ्य सेवा भयो भने नि स्वास्थ्य शिक्षा दिने।

प्र. तर, इमर्जेन्सीमा खासै सुधार भएको देखिएन त ? सरसफाइको अवस्था त्यस्तै छ, डाक्टरको अवस्था त्यस्तै छ, नर्सहरूको पनि अवस्थामा फरक आएको छैन भने जनताको गुनासो छ के भन्नु हुन्छ यसमा ?

-तपाईंको कुरा संग म सहमत छु। अहिले सबै कुरा हामीले भन्छौं एकदमै राम्रो गरिसके त्यो भन्न सक्दैनौं। हामी के भनिरहेका छौं पहिलेको भन्दा त पक्कै फरक भएको छ। आजको दिनमा जानुस एक वर्ष भन्दा पहिला एचिडियु र इमर्जेन्सी संगी राखेको थियो त्यसलाई अहिले हामीले फूल एचिडियु १० वेडको र ३५ वेडको इमर्जेन्सी चालु छ। अब हामीहरूलाई भन्नुला मानौं कि एभरेज विरामी इमर्जेन्सीबाट रेफर हुन्छ, हामी संग देख्नु भो सर्जनको इक्सपोर्ट छैन। हामीले त्यो व्यवस्था गर्न सक्‍यो छैनौं, तर, छिट्टै ल्याउँछौं भने बाहिरबाट कस्तो देखिन्छ भने जनकपुरधामलाई स्वास्थ्यको हव मान्छौं मधेश प्रदेशका लागि। तर, हामीलाई पनि गाह्रो छ कि सबै सेवा दिन सक्‍यो छैनौं त। मान्छेलाई यहाँ के सोच हुन्छ भने कि हामीलाई प्राइभेट जस्तो सर्भिस हुनु

पर्यो। कुनै पनि ठाउँमा विश्वको कुनै पनि सिस्टमले प्राइभेट भन्दा राम्रो सेवा सरकारीले दिन नसकेको अवस्था हो। अब यहाँ कुनै प्राइभेटको उदाहरण लिनु सरकारी जस्तो विरामीको चाप छैन त, एक जना विरामी हुन्छ चार जना चारै तिरबाट आउँछ। उनलाई एकदमै स्याहार सुभार गर्छन्। हामी संग आउनुस कुनै समय वेड खाली हुँदैन। हामी संग म्यान पावर त लिमिटेड छ कोठा, वेड त लिमिटेड छ अनि हामी संग स्टाफ सबै भन्दा बढी लिमिटेड छ के। हामीहरूले लागभग लागभग चार सय वेड चलाई रहेका छौं भने लेस देन फिफटी प्रसेन्ट कम स्टाफ छ। कसरी त्यसलाई प्राइभेट जस्तो सर्भिस दिन सक्छौं।

प्र. प्राइभेट जस्तो सेवा सुविधा दिन नसक्दा के गर्ने सरकारी अस्पतालहरूलाई बन्द गरेर प्राइभेट तिर जानु नै बेस होला तपाईंको भनाइ अनुसार है ?

- हेर्नुस सरकारी अस्पताल त कुनै बेला पनि बन्द हुँदैन। बन्द

भयो भने देशै बन्द हुन्छ के। त्यो पनि हामीले बुझ्नु पर्छ।

प्र. जनतालाई सेवा सुविधा दिन सक्दैन भने बन्द गर्नु नै बेस होला नि त ?

- सेवा सुविधा दिन नसकेको हो नभन्नुस। जस्तो तपाईंले भन्नु भयो नि हामी संग विद्यार्थी छन् दुई वर्ष पछि हामी सरकार संग कर्मचारी माग्दैनौं। किन भने यि विद्यार्थीहरू फिल्टरमा काम गर्न आउन थालेपछि हामीलाई कामगोर्नेहरूको खोचो हुँदैन। अहिले त हाम्रो फट व्याच हो भने आउने वित्तिकै विद्यार्थीलाई कसरी काममा लगाइदिने। काममा लगाउनकालागि उनीमा दक्षता हुनु पर्यो र त्यो अन्तमा आएर हुन्छ। यसपालि सात जना इन्डोको सिट आउँदैछ तीन जना पहिला देखि छ तपाईं अहिले पनि कसैलाई सोध्नु हुन्छ भने प्रसूति सेवामा पहिला भन्थ्यो नि डाक्टर भेट्दैन, हामीहरूले एक वर्ष देखि एउटा कम्पलेन आउन दिएका छौं कि त्यो फूलोमा डाक्टर छैन भनेर। भयो के त दुई जना हामी संग थियो पढ्ने, त्यो त २४ घण्टा हुनेभयो र अहिले हामीले कम्पलेनसरी गर्‍यो छौं २४ घण्टा एक जना कन्सल्टेन्ट हुनै पर्छ भनेर। कसरी मिलाउने त्यो डिपार्टमेन्टलाई छोडिदियाछौं। निश्चित रुपमा भोली हामीलाई अरु विभागमा जव पिजीको विद्यार्थी आउँछन् नि एमडि एमएस गर्ने उ कहा जान्छ उ सिक्न आएको हो नि त विरामी संग सिक्ने हो नि। सब भन्दा ठूलो कुरा त्यो हो के। ति विद्यार्थीहरू त्यहाँ हुन्छ नै र त्यसले उसलाई टिचर पाएको हुन्छ। उसलाई कुनै समस्या भयो भने त्यसले टिचरलाई सम्पर्क गर्छ। त्यो टिचरको जिम्मेवारी हुन्छ त्यो बेला टिचर भनेको डाक्टर हो। उसलाई आउने पर्छ त्यो बेला त्यो उसको जिम्मेवारी हो। अब आयो स्नातकको विद्यार्थी यसलाई फोर्थ इयरमा गएर हामी होस्पिटल पोष्टिङ्गमा राख्छौं।

अनि त्यहा के डिपेन्ड के गर्न भने त्यस बेला त अटोमेटिक प्राइभेट जस्तो व्यवहार पाउन थाल्छ त। टिचिङ्गमा के छ र ? मोरदेन फिफटी प्रसेन्ट विद्यार्थी छ। म त त्यहिंको मान्छे हो मलाई त सबै थाहा छ नि त्यहा मोरदेन फिफटी प्रसेन्ट विद्यार्थी छ। दुई सय स्टुडेन्ट छ प्रति इयर नयाँ भर्ना। टिचिङ्गको हरेक सेक्टरमा विद्यार्थी हुन्छ। त्यस्तो सेवाका लागि हामीले कम्तीमा दुई वर्ष त कुर्नु पर्यो नि त। त्यो बेला हामीलाई सरकार संग त्यति नत गुनासो हुन्छ नत हामी कर्मचारी माग्छौं। हामीले सर्भ गरेर सरकारलाई दिएका छौं त्यो लेभलको यदि व्यवस्थापन भयो भने कुनै पनि गुनासो कहिल्यै आउँदैन। हेर्नुस स्वास्थ्य यस्तो सेक्टर हो जहाँ विरामीको वेडको रिसियोमा स्टाफ दिने हो नि त। आइसियु चलाउँछौं, आइसियुमा एउटा विरामीलाई त फिक्स छ नि एउटा नर्समा कति विरामी दिने ? त्यो दिइएन भने सर्भिस राम्रो छ भन्न त पाइएन हामीले। इमर्जेन्सीमा हामीहरूलाई हामीहरू फूल पिरियड नर्स दिन सक्‍यो छैनौं। हामीले भन्छौं इमर्जेन्सी सुधार भएन भने भन्न मिल्थ्यो त ?

प्र. मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानमा आवद्ध भएका डाक्टरहरू कति

घण्टा कम गर्छन् ?

- मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान र अस्पतालका डाक्टरहरूमा हामीहरूले भेदभाव गरेका छैनौं। किन भने दुईवटैलाई हामीले एउटै क्केटमा राखेका छौं। कसैलाई पनि अलग प्रकारको व्यवहार गरेका छैनौं त। नियम अनुसार सबै जनाले हप्ताको ४२ घण्टा पर्येका छ। बसेका छ उहाँहरू।

प्र. डिउटी आवर पर्याएकै छ, बसेकै छ तर काम गरेका छैनन् किन भने त्यो समयमा त उनीहरू आफ्नो निजी क्लिनिकमा हुन्छ नि त ?

- अब सबै चिजलाई हामीले मात्रै मोनेटरिङ्ग गरेर त भएन। हामी पनि गरिरहेका छौं गरेका होइन्। एक चोटी मौखिक वार्निङ्ग दिइ सकेका छौं। त्यसमा हामी थोरै नागरिक समाजको सहयोग माग्छौं। अब कस्तो हुन्छ भने मानुन हामीले पुलिस सर्भिस त छ नि यहाँ तै पनि चोरी त भएकै छ, डकैती भएकै छ, मान्छेलाई मारेकै छ। भने कति हद सम्म हामीले गर्ने, उहाँहरूले सर्भिस नगरेको भए हाम्रो अस्पतालमा प्रत्येक दिन ६ सय देखि हजार विरामी कस्तै हेरिदिया छ। कुनै डाक्टरलेनै हेर् या छ नि। हाम्रो सबै भन्दा ठूलो कुरा के हो भने यो अस्पतालमा त सरकारी अस्पतालमा यस्तो छ जहाँ कन्सल्टेन्टले मात्रै ओपिडी हेर्‍यो छ। अरु अस्पतालमा जस्तो छैन कन्सल्टेन्ट। सबै जनाको आवश्यकता छन् धेरै तर वर्तमान जनशक्तिले त्यो फूलफिल गर्न सक्दैनौं। जो सरकार संग सुरुमा माग्‍यो थियो। सबैलाई एकै चोटी चार सय प्रसेन्ट सैलरी बढाइ दिनु भनेर सरकार समक्ष प्रस्ताव गर्‍यो थियो। डाक्टरको सैलरी कतिमा दुई लाख गरिदउ। सबैलाई सैलरी एउटा स्टेपडमा दिउ भने उनीहरू बाहिर प्राइवेटस गर्दैन। वेसिक निड त पूरा हुनु पर्यो।

प्र. वेसिक निड पूरा भएन भने नोकरी छोडेर जाँदा हुन्छ नि त ?

- यो कुरा एउटा एडभोकेसीकोलागि धेरै राम्रो छ। सबै कुरा सही हो। तर, जहिले पनि के हुन्छ भने कुनै पनि ठाउँमा एउटा चिजमा मात्रै एक्स्युलुट खोजेर हुन्छ त। डाक्टर सेवामा एक्स्युलुट खोजे अरु चिजमा एक्स्युलुट खोजे दिने भएन नि त। कस्तो हुन्छ भने अहिले तपाईंले भनेको जस्तो सामान्य रुपमा हुँदैन। म तपाईंलाई भन्छु कहिले काही किन चुप बस दिन्छौं भने संघीय सरकारको नियम एक चोटी मलाई लाख दुई वर्ष अगाडि एक स्वास्थ्यकर्मी एक स्थान चुज भनेर आयो। निर्णय पास गर्‍यो नीतिमा आयो सरकारको कार्यान्वयन भयो त ? के भन्‍यो छ भने एउटा स्वास्थ्यकर्मी एक ठाउँमा काम गर्ने। त्यसको लागि सरकारले व्यवस्था गर्ने कुरा भनेको थियो। यसको मतलब यो होइन कि तपाईं डिउटी आवरमा डिउटी छोडेर बाहिर जानुस भनेर भनेको छैन। आफ्नो डिउटी मिलाएर बाहिर जाओस। अब तपाईं भनेको कुरा संग पनि सहमत छु म नभएको होइन् तर पनि उनीहरूलाई हामीले मौखिक रुपमा आह्वान गरिरहेका छौं। यसमा हामी तपाईं सबैको साथ चाहियो, नागरिक समाज छ, तपाईं हाम्रो पत्रकार मित्र छन्, मिडियाका साथिहरू छन्। आज सम्म धेरै कम भएको छ तर, कति जना मिडियाका साथीले कति जनतालाई हाइलाइट गर्दियो ? यो डाक्टरको डिउटी अस्पतालमा छ तर अहिले निजी क्लिनिकमा त निजी अस्पतालमा काम गर्दैछन् ?

रैथाने बीउ र परिकार संरक्षणमा युवाको सक्रियता

जानकी । बाँकेको बैजनाथ गाउँपालिका-१ गार्भरमा दाङ घोराही उपमहानगरपालिका-१२ डौडा गाउँकी २७ वर्षीया सुशीला चौधरी रैथाने बीउ लिएर आईरकी छन् । तीनदिने युवा सम्मेलनमा आइपुगेकी चौधरी विगत तीन वर्षदेखि रैथाने बीउ संरक्षण अभियानमा सक्रिय छन् ।

“गाउँमा हिजोबुधबार सम्फुको साग, सिमतारे धान, कालो मास, आलस जस्ता रैथाने बाली पाइने छायो”, उनले भने, “रैथाने बीउ हाम्रो खानपान मात्र होइन हाम्रो पहिचान पनि भएको हुनाले यसलाई जोगाउन हामी युवा नै लामुपर्छ ।”

गाउँमा उनले आफूले मात्र रैथाने बीउ संरक्षण नगरी समुदायस्तरमा संरक्षणका लागि अभियान चलाउनु भएको छ । “हामीलाई प्रत्यक्ष मात्रामा पुग्ने भिटाभिन दिने यस्ता रैथाने खाद्य सामग्री हराउँदै गइरहेको छ, यिनको संरक्षण गर्न आवश्यक भएको हुनाले युवाले रैथाने बीउको संरक्षणमा लामु जरुरी छ ।” सुशीला जस्तै युवा उत्तरगंगा गाउँपालिका १० तकसेरा रकुम पुर्वका मैत्या धर्ती मगर पनि रैथाने बीउ संरक्षण अभियानमा जोडिएका छन् । गाउँमा आफ्ने घरबास सञ्चालन गर्दै आउनुभएका मैत्या घरबासको भान्सामा रैथाने परिकार नै

पकाउछन् । यही मडिसरदेखि घरबास चलाइरहनुभएका मैत्याले युवालाई रोजगारी दिएका छन् । रैथाने बीउ बिजन संरक्षणका लागि मैत्याले आफ्नै गाउँमा 'अर्थात्कृषि तथा पशु पन्छी पालन समूह' स्थापना गर्नुभएको छ । उहाँलगायत समूहमा आबद्ध भएका युवाले आफ्नै गाउँघरमा पाइने तर लोप हुँदै गइरहेका रैथाने बिउलाई संरक्षण मात्र नगरी किसानलाई र स्थानीय सरकारलाई संरक्षणका लागि जनचेतना समेत फैलाउने काम गर्दै आइरहनुभएको छ ।

“हामी युवाहरूले हाम्रो गाउँमा मात्र नभई रकुम पुर्वका केही भेगमा पनि लोप हुँदै गइरहेको बीउलाई हाम्रो समूहमा संरक्षण गर्ने मात्र नभई स्थानीय र स्थानीय सरकारलाई समेत

संरक्षणका लागि आग्रह गर्ने काम गर्दै आइरहेका छौं”, उनले भने, “हामीले हाम्रो रकुम पुर्वमा सञ्चालन भएका प्रायः घरबास (होमस्टे) मा आफ्नै गाउँघरमा उफिजएको रैथाने परिकार पकाउन पनि आग्रह गर्ने गर्दछौं ।” सुशीला र मैत्या जस्तै रुपन्देहीकी २० वर्षीया सुनिता हरिजन पनि विगत दुई वर्षदेखि रैथाने बीउ संरक्षणमा सक्रिय हुनुहुन्छ । भर्खरै स्नातक अध्ययनरत सुनिताले परम्परागत बाली मासिन थालेपछि रैथाने बीउ संरक्षणमा लागेको बताए । “पहिला चामलको पीठोबाट बनेगुलगुला, फरा, गुजियालगायत खानेकुराका परिकार हिजोबुधबार सुजी र मैदाबाट बन थालेपछि पुरानै परिकारलाई संरक्षण गर्नुपर्छ भनेर यो अभियानमा लागेको हुँ”,

उनले भने, “रैथाने खानेकुरामा पाइने पोष्टिकतत्व र स्वाद बेलेले हुन्छ, त्यसैले अहिलेको पुस्ता संरक्षणमा लामु जरुरी छ ।”

सम्मेलनमा लुम्बिनी प्रदेशबाट सहभागी भएका ३८ समूहका युवाले ७८ प्रजातिका रैथाने बीउ सङ्कलन गरेका थिए । उक्त सङ्कलित रैथाने बीउ राष्ट्रिय जिन बैङ्कका प्रमुख डा बालकृष्ण जोशीलाई हस्तान्तरण गरिएको थियो ।

सो सम्मेलनमा युवाका विषयमा विभिन्न कार्यपत्रका साथै युवा सांस्कृतिक साँभ, लुम्बिनीका युवाद्वारा तयार पारिएको लुम्बिनी प्रदेशको प्रादेशिक कार्ययोजना निर्माण गरिएको नेपाल युवा परिषद्का संस्थापक केन्द्रीय अध्यक्ष सरोज बाणियाँले बताए ।

आयबुधबार्न गर्दै पूर्वकमलरी

देउखुरी । घोराही उपमहानगरपालिका-२ निमुनियाकी दामि चौधरी पूर्वकमलरी छिन् । कमलरी बस्दा उनले धेरै दुःख भोग्नुपरेको । गुरधौली महिला कृषि समूहमा आबद्ध उनले समूहमा बसेर धेरै सीप सिक्नेकी छन् । समूहबाट सिकेका सीपलाई व्यवहारमा लागू गर्नुपर्छ भनेर बङ्गरपालन, तरकारी खेती र घरमै नास्ता पसल सञ्चालन गरेको दामिले बताए । काम गर्न थालेपछि जीविकोपार्जनमा सहज भएको उनको भनाइ छ । “म पूर्व कमलरी हुँ, अर्कोको घरमा काम गर्न बस्दाको दुःख भनी साध्य छैन । यो संस्थाले हामीलाई मुक्ति दियो र बाँच्न सिकाएको छ”, दामिले भने, “अहिले व्यावसायिक रूपमा काम गर्न थालेपछि आर्थिक रूपमा सबल बन्दै गएको छु ।” समूहमा आबद्ध भएर ज्ञान सीप बुधबार्न गरी व्यवहारमा लागू गर्दै आउनुभएकी दामिले कमलरी जीवनबाट मुक्ति पाएपछि खुसी मिलेको बताए । घोराही-२ सुकेंडौंगीकी सन्तोषी चौधरीले अहिले व्यावसायिक रूपमा तरकारी खेती गर्दै आउनुभएको छ । केही वर्षअघिसम्म उनले निर्वाहमुखी खेती गर्दै आउनुभएको थियो । मुक्त कमलरी, विपन्न, असहाय महिलाको उत्थानका लागि पैरवी गर्दै आएको मुक्त कमलरी विकास मञ्चले उनको गाउँ

टोलमा स्थापना गरेको जलजला महिला कृषि समूहमा सन्तोषी आबद्ध भएपछि व्यावसायिक तरकारी खेती थालेको बताए । “पहिले निर्वाहमुखी खेती गर्दै आएको थिएँ । सीपसँगै व्यवहारिक पक्षका बारेमा जानकारी पाएपछि व्यावसायिक रूपमा खेती गर्न थालेको छु । कमाई पनि राम्रो भएको छ । यसैबाट घरव्यवहार चलेको छ”, सन्तोषीले भने । उहाँ जस्तै ३० जना महिला समूहमा आबद्ध भएर सीप सिक्ने, आत्मविश्वास जगाउने र वित्तिय साक्षरताका बारेमा सीपसँगै आवश्यक ज्ञान हासिल गरेर कृषि पेसाका जोडिनुभएको छ । संस्थामा जोडिएर व्यावसायिक तरकारी खेती गर्न थालेपछि सन्तोषी बाहेक महिना खेतबारीमा व्यस्त हुन थाल्नुभएको छ । घोराही-८ बेलुवाको सगरमाथा महिला समूहकी अध्यक्ष तिला चौधरीले मुक्त कमलरी विकास मञ्चले आफूहरूलाई काम गरेर आत्मनिर्भर हुन सिकाएको बताए । चौधरीले हिजोबुधबार आफ्नो दैनिकी फेरिएको बताए । उनले कमलरी जीवनमा भोगेका दुःख सन्धि चाहनुहुन्छ । अहिले व्यावसायिक बाख्रा, कुखुरापालन र तरकारी खेतीमा जोडिनुभएकी तिलालाई घरमा सबैको साथ मिलेको छ । उनले बनाएको खोरमा अहिले कुखुरा हुर्किरहेका छन् ।

तरकारी बिक्री गरेर आम्दानि हुन थालिसकेको छ । मञ्च कमलरी जीवनबाट मुक्ति पाएका, गरिब तथा महिलाको उत्थानका लागि पैरवी गर्न स्थापित संस्थाले खेल्दै आएको भूमिकाका कारण समस्या समाधानसँगै आगामी योजनाका बारेमा अघि बढ्न सहज भएको तिलाको भनाइ छ । पूर्वमुक्त कमलरीको अगुवाइमा विसं २०६७ मा सामाजिक संस्थामा रूपमा स्थापित मुक्त कमलरी विकास मञ्च एक दशकयता सञ्चालित रूपमा दाङ, बाँके, बर्दिया, कैलाली, कञ्चनपुर जिल्लामा लक्षित वर्गको शिक्षा, सशक्तीकरण, जीविकोपार्जन तथा पुनःस्थापनालगायत हक अधिकारको सवालमा पैरवी गर्दै आएको छ । मुक्त कमलरी सम्बन्धी गरिएका सम्पत्ती कार्यन्वयनका लागि सरकारसमक्ष निरन्तर रूपमा ध्यानाकर्षण गराउने काम गर्दै आएको मञ्चकी केन्द्रीय अध्यक्ष हिरामोतीले जानकारी दिए । उहाँका अनुसार उक्त क्लबमार्फत बालविवाह अन्त्य, लैङ्गिक हिंसा निवारणका बारेमा सचेतना फैलाउने काम हुँदै आएको छ । दुःखद जीवन बिताउन बाध्य पारिएका कमलरीको जीवनमा परिवर्तन ल्याई सामाजिक रुपान्तरणमा मञ्चले महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको घोराही-२ का वडाध्यक्ष चित्रबहादुर चौधरीले बताए । मञ्चले सिकाएका ज्ञान र सीपका कारण बुधवार उनीहरू समाजका विभिन्न क्षेत्रमा स्थापित हुँदै गएका उनको भनाइ छ ।

ठगी गर्ने चार हजार बढि व्यवसायी कारबाहीमा

ढुडे समाचारदाता काठमाण्डु । नेपाल गुणस्तर तथा नापतौल कार्यालय काठमाडौंले नापतौल यन्त्र प्रयोग गरी ठगी गर्ने तथा समयमा नापतौल यन्त्रको नवीकरण नगर्ने चार हजार सात सय ४१ व्यापारीलाई कारबाही गरेको छ । कार्यालयले चालू आर्थिक वर्षको छ महिनामा नापतौलमार्फत उपभोक्तालाई ठगी गर्ने तथा समयमा यन्त्रको नवीकरण नगर्ने व्यापारीलाई कारबाही तथा जरिवाना गरेको हो ।

कार्यालयका प्रमुख राकेशकुमार भन्जारेले अनियमित नापतौल तथा नापे तौलने यन्त्रको प्रयोग गरेर आम उपभोक्ता ठगी गर्ने क्रम बढेकाले कार्यालयले विशेष निगरानी बढाएको बताए । “अनुगमनका क्रममा कतिपय व्यापारीले यन्त्रको दर्ता नगराएको र दर्ता गरेका व्यापारीले पनि नवीकरण नगरेको भेटिएको

छ, त्यसैलाई हामीले कारबाहीको दायरामा ल्याएका छौं”, उनले भने । कार्यालयले पछिल्लो समय व्यापारीको सहजताका लागि ‘डोर टू डोर’ अभियानसमेत सञ्चालन गरिरहेको छ । ‘डोर टू डोर’ अभियानअन्तर्गत कार्यालयले नयाँ व्यापारीलाई अनुमति प्रदान गर्ने, अनियमित गर्नेलाई कारबाही गर्ने, जाँच नवीकरण गर्नेलगायत काम गर्दै आएको कार्यालय प्रमुख भन्जारेले बताए । कार्यालयले साउनदेखि पुस मसान्तसम्म एक हजार तीन सय ८२ व्यापारीलाई नापतौल तथा नापे तौलने यन्त्र प्रयोग गर्ने अनुमति प्रदान गरेको छ । यसैगरी, चार हजार ३३ नापतौल तथा नापे तौलने यन्त्रको जाँच, एक सय दुई पेट्रोल पम्प जाँच र दुई हजार ६ सय १८ ट्याक्सी मिटर जाँच गरेको जनाएको छ । सीमित स्रोत र साधनबीच बजार अनुगमनलाई तीव्रता दिएको कार्यालयले नापतौलसम्बन्धी

उपभोक्ता हक, हित संरक्षणका लागि ८० पटक एकल अनुगमन र ५२ पटक संयुक्तरूपमा बजार अनुगमन गरेको छ । कार्यालय प्रमुख जानीजानी सेवाग्राहीलाई ठगी गर्ने क्रम बढेकाले नापतौल कार्यालयले प्राथमिकता दिएको बताए । “नियतवश आम उपभोक्तालाई ठगी गर्ने जोकोहीलाई कारबाहीको दायरामा ल्याउँछौं”, उनले भने । कार्यालयले चालू आवको छ महिनामा रु ९२ लाख ९८ हजार पाँच सय ९२ राजस्व सङ्कलन गरेको छ । कार्यालयले हाल काठमाडौं, भक्तपुर, ललितपुर, काभ्रेपलाञ्चोक, सिन्धुपाल्चोक, दोलखा, धादिङ, नुवाकोट र रसुवा गरी नौ जिल्लामा नापतौलको अनुमति प्रदान, नवीकरण, अनुगमन र गल्ती गर्नेलाई कारबाही गर्दै आएको छ ।

स्वदेशी महले पाएन बजार

ढुडे समाचारदाता जनकपुरधाम । जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाले जनकपुरधामको पेटिया बजार क्षेत्रको फुटफाथमा लगाइएको पसल तथा ठेलाहरू हटाएको छ । बुधवार दिउँसो उपमहानगरपालिका नगर प्रहरीले सो क्षेत्रका सडकको पेटमा लगाइएको फुटफाथ पसलहरू तथा ठेला समान गरि विक्रि वितरण गर्ने व्यापारीहरूलाई खालि गराएको छ । फुटफाथमा पसल लगाउदाँ बाटो हिडने सर्वसधारणलाई सास्ती हुने गरेकोले सो हटाइएको

उपमहानगरपालिकाका मेयर मनोज कुमार साहले जानकारी दिए । उनले फुटफाथका कारण पेटिया बजार अस्तव्यस्त हुने र सवारी आवतजावतमा समस्या तथा हुने तथा सवारी दुर्घटना न्युनिकरण गर्ने उद्देश्यले यस्तो गरिएको उनले बताए ।

Invitation for Bids

Madhesh Province Government

Madhesh Institute of Health Sciences

Provincial Hospital

Madhesh Province

Janakpurdhama, Dhanusha

Date of publication: 7 March 2024

Invitation for Bids No: MIHS/NCB/WORKS/2080-081/1

- Madhesh Institute of Health Sciences, Provincial Hospital, invites electronic bids from eligible bidders for the construction of below mention works under National Competitive Bidding – Single Stage Single Envelope Bidding procedures.
- Eligible Bidders may obtain further information from PPMO e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp.
- Bidder should submit their bid electronically and may download the bidding documents for e-submission from PPMO’s e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp. Bidders, submitting their bid electronically, should deposit the cost of bidding document NRs. 3000/- in the Project’s Rajaswa (revenue) account as specified below . Information to deposit the cost of bidding document in Bank: Name of the Bank: Rastriya Banijya Bank Name of Office: Madhesh Institute of Health Sciences, Provincial Hospital Office Code no. : 3700517012 Office Account no.: 1000100200010000 Rajaswa (revenue) Shirshak no. : 14229
- Pre-bid meeting shall be held at the Madesh Institute of Health Sciences, Provincial Hospital, at 01:00 PM on 27 March 2024
- Electronic bids must be submitted through PPMO’s e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp on or before 12:00 Noon on 7 April 2024. Bids received after this deadline will be rejected.
- The bids will be opened in the presence of Bidders' representatives who choose to attend at 02:00 PM on 7 April 2024 at the office of Madhesh Institute of Health Sciences, Provincial Hospital. Bids must be valid for a period of 90 days after bid opening and must be accompanied by a bid security or scanned copy of the bid security in pdf ,amounting to a minimum of NRs. 90,000/-, which shall be valid for 30 days beyond the validity period of the bid (i.e. 120 days)
- If the last date of purchasing and /or submission falls on a government holiday, then the next working day shall be considered as the last date. In such case the validity period of the bid and bid security shall remain the same as specified for the original last date of bid submission.
- The evaluation will be done on unit rate and the contract will be awarded to the bidder offering the lowest price of the individual commodities

IFB/Contract Name	Cost Estimate (without VAT and contingencies)
Dip Boring Jadan Karya in Provincial Hospital, Madhesh Institute of Health Sciences, Provincial Hospital.	3262131.48

